

“Drukningsulykke.”

«Aftenposten» 22. august meddeler i en liten notis at skoleinspektør *Thorsrud*, Porsgrunn, er druknet.

Bak disse få ord skjuler det seg etter alt å dømme en tragedie, *Thorsrud* ble for noen måneder siden valgt til formann for skoleinspektørenes forening. «*Norsk Skuleblad*» gikk øyeblikkelig til angrep på ham, fordi han skulle ha deltatt i studiereise til Tyskland — i okkupasjons-tiden. Han burde derfor ikke kunne velges til formann i skoleinspektørenes forening. Han tok seg meget nær av dette overfallet i *Norsk Skuleblad*. Da skolen begynte etter ferien, har han funnet det for vanskelig å møte fram. Han gikk derfor til et sted ingen kunne ramme ham lenger. *Norsk Skuleblad* er vel oppmerksom på denne «drukningsulykke?» Redaktøren kan fortsatt bære gullkorset på jakkeoppslaget.

Isfrontens psykiske terror krever daglig sine offer. «*Utrenskingen*» er grundig. Og hatet gror i dens veg. Frihet og gjenreisningsglede lar vente på seg. «*Oppgjøret*» legger sin kolde knokkelhånd over forpinte menneskesinn. Den åndelige avrustning, befrielsen fra frykt og hat, ser ut til å være lenger borte enn noen gang før i menneskeslektens historie.

To redaktører - to livssyn?

I mai 1945 skrev cand. philos. *Svale Solheim* redaksjonelt i «*Arbeidet*» at «*Arbeiderklassen* har en særlig interesse av at quislingene blir dømt og straffet på en streng, men redelig måte i rettslige former.»

«På den annen side vil vi også advare mot tendenser som går i stikk motsatt retning. De gir seg bl. a. utslag i en til dels blodtørstig agitasjon som munner ut i krav om represalier og endog tortur mot quislinger selv etter at de er avvepnet og fengslet. Slike stemninger gir uttrykk for en primitiv lynsjmentalitet og har ingen ting til felles med retten.»

Idag vet alle som vil vite det at *Svale Solheims* kloke rettningslinje, dessverre ikke er blitt fulgt. Det er derfor underlig at hans etterfølger i redaktørstolen ikke drar til felts mot dem som i aller høyeste grad har overtrådt vårt rettslige fengselsreglement, men mister fatningen overfor våre bevislige påvisninger av utglidningen. Regner en med at publikum leser med så liten selvkritikk?

Tuberkulose i fangeleirene.

15 fanger fra konsentrasjonsleiren *Miltenberg*, *Porsgrunn*, hvorav 10 er sendt til *Berg* fangeleir, *Sem* pr. *Tønsberg*, har fått tuberkulose. Herved fremkommer navn på 12:

Rolf Schanke, *Porsgrunn*
Ove Kjølseth, *Gjerpen*
Bent Lindboe, *Porsgrunn*
Hans Jensen, *Langesund*
John Martin Larsen, *Eidanger*
Halvor Kasin, *Sauland*
Ivar Johansen, *Eidanger*
Ivar Holtan, *Sauherad*
Thomas Gysler, *Nissedal*
Thoralf Skott, *Kviteseid*
Ole Fosjord, *Skien*
Peder Hjertholm, *Gjerpen*.

Dette er resultatet av underernæring og mangelkost. Fangene har ved innlegning aldri blitt lægeundersøkt. Desinfeksjon av klær og sengklær er ikke foretatt. Der er nå nådigst gitt tillatelse til at fangenes pårørende kan få inn frukt og grønnsaker ved å skaffe og betale dette selv, *men de må da skaffe nok til hele leiren*.

Lægetilsynet var fra begynnelsen av ordnet med bylægen. Han skulle besøke leiren 2 ganger i uken, men viste ikke mer interesse enn at det gikk opp til 3 uker mellom hvert besøk.

Fanger har pådratt seg sykdommer så de blir krøpling for livstid og en fange som lider av maveonde og har ligget på sykehus til observasjon, er anbefalt til undersøkelse av spesialist i *Oslo* av sykehusets overlæge, fengselslægen og fangenes egen læge. Han får aller nådigst tillatelse til å reise til spesialist i *Oslo*, men må reise fram og tilbake på samme dag, ha med vakt og bestride utgiftene ved reisen for seg selv og vaktten. Han er uformuende, har hustru og 2 barn, og er dømt til 7½ års tvangsarbeid. Han var frontkjemper.

En fange, også frontkjemper, ble ivår overflyttet til *Porsgrunn* fengsel og satt der i 2 måneder sammen med en kriminalfange som hadde dobbeltsidig tuberkulose.

Norge er et foregangsland på det kulturelle og humanistiske (og tuberkulose?) område.

Dersom jeg hadde vært begavet nok til å bli redaktør i «*Arbeidet*», ville jeg ha sørget for at jeg ikke risikerte å få arbeiderne imot meg under forsøket på å få dem med meg. T. F.